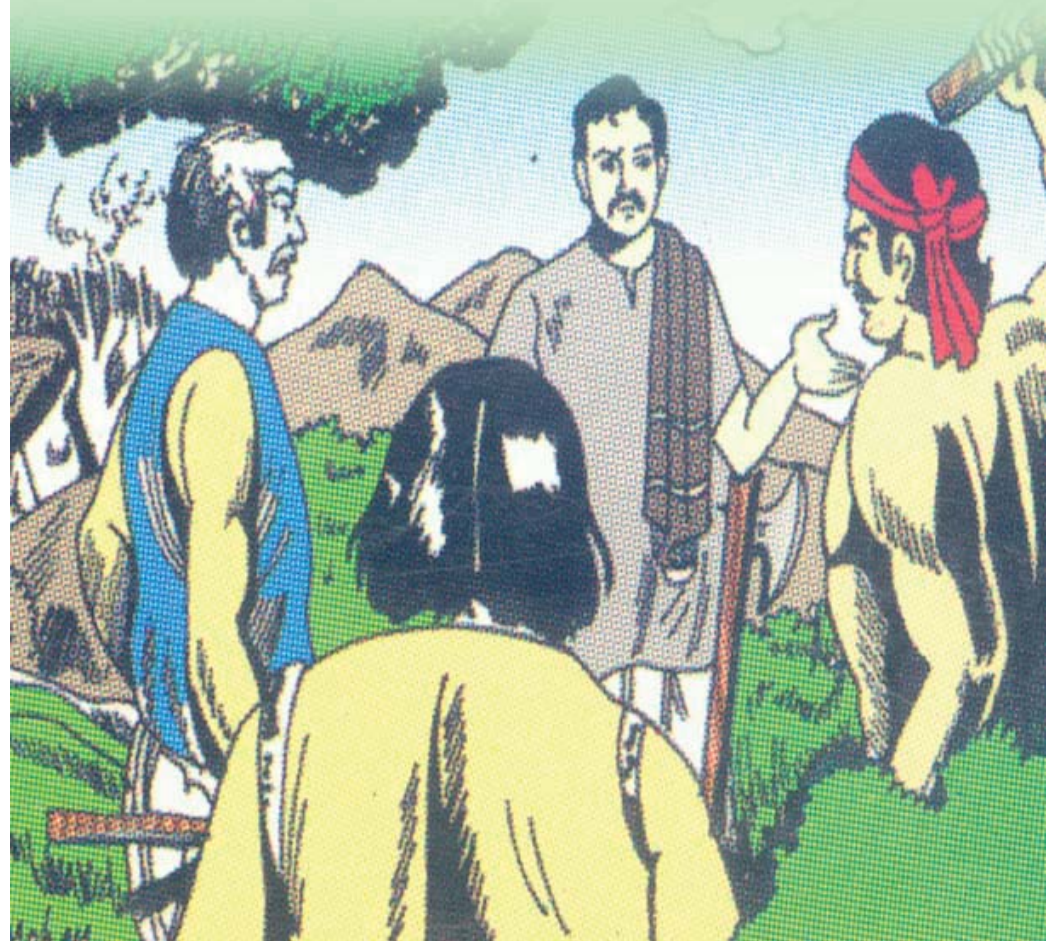

మాభూమి

మాభూమి

డా॥ జి.వి.పూర్ణచంద్

వెల : 30/-

మా భూమి

సానాటికీ పెరిగిపోతున్న ఆర్థికపరమైన అవ్వవస్థగాని, జనజీవితానికి సంబంధించిన దైనందిన సమస్యల్నిగాని, ప్రజలందరూ సమానంగా పట్టించుకోరు. పెచ్చుమీరిన అవినీతి, దాష్టీకాలకు అన్ని సామాజికవర్గాలు నిరంతరం బలిపశువులౌతూ వుంటాయి. కానీ, తక్కినవారు తమదాకా వచ్చినప్పుడు చూడవచ్చనే ధోరణితో వ్యవహరించడం మనలో ఎక్కువ మందిలో కనిపించే ఒక దుర్లక్షణం !

ఆంధ్ర, తెలంగాణా వేర్పాటు ఉద్యమాలు స్వతంత్ర భారతదేశంలో ఆంధ్రప్రదేశ్ అవతరించిన తర్వాత మూడుసార్లు చెలరేగాయి. కొంతమంది పనిగట్టుకొని, రావణ కాష్టంలా దాన్ని చిరకాలం రగిల్చివుంచాలనే ధ్యేయంతో పాటుపడుతుంటారు.

కానీ, భారతదేశానికి స్వాతంత్ర్యం వచ్చి, తెలంగాణాను ఇంకా నిజాం పీడిత ప్రాంతంగా దోపిడీదారుల కోరల్లో చిక్కి విలవిల్లాడుతున్నరోజుల్లో, ఆలోచించగల్గిన, కొద్దిపాటి సామాజిక దృష్టికల్గిన ప్రతి తెలుగువాడూ ఆంధ్రదేశంలో తెలంగాణాపట్ల సానుకూలంగా స్పందించాడు.

తెలంగాణా ప్రజలు ఆంధ్రప్రాంతం వారికి ప్రత్యక్షసోదరులు. ఒకే తల్లికి వుట్టిన బిడ్డలు - వారి బాగూ మన బాగూ వేరు కాదు... అనే భావనతోనే, ఆనాడే కాదు, ఈనాడూ ఆంధ్రప్రాంతంలో కవులూ కళాకారులూ, అభ్యుదయ వాదులు తెలంగాణా ప్రజల సమస్యలపట్ల తీవ్రంగానే ప్రతిస్పందించారు. స్పందిస్తున్నారు కూడా !

ఆ క్రమంలో వెలువడిన రచనలలో మా భూమి ముఖ్యమైంది.

“మా భూమి” నాటకం చూసి బైటకు వచ్చిన తర్వాత మనం మళ్ళీ మామూలు స్థితిలోకి రావడానికి చాలా సమయం పడుతుంది. ఆనాటి నిజాం ప్రభుత్వ పాలనా

విధానంలోని కర్కశత్వం గురించి తెలియనివారు ఈ నాటకాన్ని చూసినప్పుడు, తాను ఒక నిజమైన జీవితంలోకి వెళ్ళి అక్కడే జీవిస్తున్న అనుభూతిని పొందుతారు.

‘మా భూమి’ నాటకం ఆ విధంగా సాటి తెలుగు ప్రజలు పరాయి పాలనలో పడుతున్న అవస్థల్ని సభ్య సమాజానికి పరిచయంచేసి ప్రచారం చేయడానికి ప్రముఖంగా తోడ్పడింది.

తెలంగాణాలోని నిజాం రాచరిక వ్యవస్థ మొత్తాన్ని ఈ నాటకం ప్రతిబింబిస్తుంది. ఈ నాటకంలోని ప్రతిపాత్ర ఒక్కొక్క వ్యక్తికాదు. ఆ తరహా మనుషులందరి సమష్టి ప్రతినిధి!

మాభూమి నాటకంలో పాత్రలు రెండు పక్షాలకు చెందినవి. ఒకటి ప్రభుత్వ పక్షం. రెండు ప్రజాపక్షం. ఏ పాత్ర భాష ఆ పాత్ర మాట్లాడుతుంది.

వీరారెడ్డి కథానాయకుడు. అభ్యుదయవాది.

రామిరెడ్డి, సుభాష్, దాదాసాహెబ్ లు భిన్న మనస్తత్వాలు కల్గిన రైతులు.

యల్లమంద ఆలోచించే అలవాటులేని ఆవేశపరుడు.

జగన్నాథరెడ్డి దేశముఖ్ గర్వాంధుడు.

పట్వారీ (కరణం) వెంకట్రావు తను చేసేది తప్పని తెలిసి చేసే మూర్ఖుడు.

రాడీ మస్తాన్, దేశముఖ్ కు ఎడం చెయ్యి.

సీతమ్మ వీరారెడ్డి భార్య. కమల వీరారెడ్డి చెల్లెలు.

అమీన్ ఇన్ స్పెక్టర్.

ఇవన్నీ ఎవరి మనస్తత్వం వారిదే అన్నట్లు ప్రవర్తించే పాత్రలు. అభ్యుదయశక్తులు. అభ్యుదయ నిరోధక శక్తుల మధ్య ఈ కల్పిత ఆలోచనాపరమైన స్పష్టమైన విభజన రేఖ ఈ పాత్రలో కనిపిస్తుంది. ఇవి వ్యక్తుల స్వంత కష్టసుఖాలు కావు. ఈ పాత్రలన్నీ కలిసిన వ్యవస్థ అది. వ్యవస్థలోని కష్టసుఖాలవి.

తమ జీవితాల్ని స్పష్టంగా అవగాహన చేసుకోగలిగితేనే వ్యక్తులకు మనుగడ సుఖంగా వుంటుంది. అందుకే మా భూమి ఆరోజుల్లో నిజాం ప్రభుత్వాన్ని ఒక కుదుపు కుదిపింది !

నిజాంకు మిత్రులుగా వ్యవహరించిన కొందరు ఆంధ్రప్రాంత అధికారులు తమ బ్రిటిష్ కాలనాటి అలవాట్లు వదులుకోలేక నిరంకుశంగానే ప్రవర్తిస్తూ, పశ్చిమగోదావరి జిల్లాలో మొదటిగా 1947లోనే ఈ నాటక ప్రదర్శనని నిషేధించారు.

నల్గొండ జిల్లాలో జరిగిన ప్రజా పోరాటాన్ని గురించి ఈ నాటకం వ్రాయబడింది. ఆ పోరాటంలో 240 గ్రామాలపై పోలీసు దాడులు జరిగాయి. 8,500 మంది అరెస్టు అయ్యారు. 15,390 మంది ప్రజలు హింసాకాండకు గురయ్యారు. 12 లక్షల 25 వేల రూపాయల విలువైన ఆస్తి ఆ రోజుల్లో లూటీ అయ్యింది. 52 మంది వీరులు ప్రాణాలు

కోల్పోయారు. 64 మంది స్త్రీలను మానభంగం చేశారు. వాళ్ళలో ఇద్దరు మరణించారు. ఈ మహాజ్వల పోరాటమే మమ్మల్ని ఈ నాటకం రాయడానికి ప్రోత్సహించింది” అని రాసుకున్నారు రచయితలు సుంకర సత్యనారాయణ, వాసిరెడ్డి భాస్కరరావు.

1947లో ఈ నాటకం అచ్చులో వెలువడింది. డా॥ బెజవాడ గోపాలరెడ్డి ఈ నాటకం మీద తన అభిప్రాయం రాస్తూ “ఈ కథలో ప్రజలనేక కష్టాలు పడ్డారు. సష్టాలనుభవించారు. ఈ విషాదాన్నంతా సంఘంగా మార్చుకున్నారు. ఐక్యమయ్యారు. పోరాడారు. విజయం పొందారు. మన గ్రామాల్లో కూడా ఇవి నిత్యం జరుగుతున్నవే! జగన్నాథరెడ్డి వంటి దేశముఖ్లు, ఒక్క వైజాంలోనే కాదు, మన ప్రాంతాల్లో కూడా పూరూరా వున్నారు. ఇందులో దినదినం నిరుపేదలు పడే కష్టాలు చూశాం. హృదయాలు ద్రవించాయి. కన్నీళ్ళు కార్చాం...” అని రాశారు.

స్వాతంత్ర్యం సిద్ధించేనాటికి ఇది అటు తెలంగాణాలోనూ, ఇటు ఆంధ్రప్రాంతంలో కూడా సహజంగా వున్న పరిస్థితి.

వరంగల్లుని “మా భూమి” (రాజధాని)గా చేసి, ముక్కోటి తెలుగు బిడ్డలు ఏకమై విశాలాంధ్ర స్థాపించేందుకు ఇటువంటి నాయకులు కృషి చేయాలని కళా వెంకట్రావు ఈ నాటకాన్ని ఆ రోజుల్లో చూసి తన అభిప్రాయాన్ని చెప్పారు. విశ్వనాథ సత్యనారాయణ గారు - “సమాధుల దగ్గర నిల్చిని వీరారెడ్డి, సుభాష్, రాముడు మాట్లాడే మాటలు వింటే శోకరసం పొంగివస్తుంది” అన్నారు.

ఆనాటి సమస్యల్ని ఇలా చదువుతుంటే మనకే నరాలు పొంగుతున్నాయి కదా... ప్రజల్లో ఈ చైతన్యాన్ని రగిలించడమే... ఈ నాటకం లక్ష్యం. ఇది తెలంగాణాకు మాత్రమే సంబంధించిన సమస్య కాదు- యావదాంధ్రులకూ సంబంధించిన సమస్య. యావద్భారత దేశానికి సంబంధించిన సమస్య.

మౌలికంగా, ఆనాటికి ఈ నాటికి ఈ అరవై ఏళ్ళలో ‘ప్రజాఓడన’ చేసే విషయంలో పాలకుల విధానంలో మార్చేమీలేదని ఈ నాటకం ఈనాటికీ నిరూపిస్తోంది !

సమస్య అదే ...

పాత్రలు అవే ...

ప్రాంతం దేశం అంతా...

పేరుకు ప్రభుత్వాలు మార్చున్నట్లు కన్పిస్తున్నాయి గాని, పాలనా విధానం మాత్రం అదే... ఆనాటికీ - ఈనాటికీ... రేపైనా బావుంటుందని ఆశిద్దాం... రండి ! “మా భూమి”ని సందర్శిద్దాం !!

“బందగీ” వీరుడి సమాధి

బందగీ అనే పోరాటయోధుడు, ఒక సామాన్య ముస్లిం రైతు. దేశముఖును ఎదిరించి 12 సంవత్సరాలు తీవ్రంగా పోరాడి నేలకొరిగాడు. అతని సమాధి దగ్గర ఆ మహావీరుడికి నివాళులర్పిస్తూ రైతులు వీరారెడ్డి, దాదాసాహెబ్, సుభాన్, రామిరెడ్డి వీళ్ళంతా బందగీ చేసిన పోరాటం గురించి మాట్లాడుకుంటూ వుంటారు.

వీరారెడ్డి భార్య సీతమ్మ, చెల్లెలు కమల ఆ సమాధి మీదే అగరువత్తులు వెలిగించి పూలుచల్లి పూజ చేస్తారు.

‘బందగీ ఉర్సు’ ఆ రోజు. ఆయన సమాధిని సందర్శించుకోవడానికి ఈ ఏడాది జనం ఇసకవేస్తే రాలనంత తొక్కిడిగా వచ్చారు. ఏ ఏడుకాయేడు జనం రాక పెరిగిపోతూ వుంది. ముందుముందు ఇంకావస్తారని ఆశించాడు దాదాసాహెబ్. దేశముఖు జగన్నాథరెడ్డి ఈ ఉరుసులో ప్రజలెవ్వరూ పాల్గొనకూడదని చాటింపు వేయించాడు. ఎప్పుడూ కన్నా ఎక్కువమంది ప్రజలు వచ్చారు. అదే ప్రజాప్రతిఘటనకు పునాది !

బందగీ చచ్చిపోయి అప్పటికి పదేళ్ళు. ఈ పదేళ్ళ కాలంలోనే అతని కీర్తి చుట్టుప్రక్కల ప్రజల్లో బాగా పాకిపోయింది! దూరదూర ప్రాంతాలనుంచి కూడా జనం వస్తున్నారు సమాధి దర్శనానికి. జనం ఆయనగురించి కథలు కథలుగా చెప్పుకోవడం మొదలుపెట్టారట.

“అవును అతను చేసిన త్యాగం అలాంటిది. ఆ రోజుల్లో ఒక్కడే దేశముఖ్తో ఎదిరించి పోరాడాడంటే మాటలా? అందులో విశునూరు దేశముఖ్ అంతటివాడితో...’ అనుకొంటూ వుంటారు వీరారెడ్డి, సుభాన్, రామిరెడ్డి వీళ్ళంతా!

“విశునూరు దేశముఖ్ జగన్నాథరెడ్డికి బందగీతో తగువు దేనికొచ్చింది...?” అనడిగింది వీరారెడ్డి భార్య సీతమ్మ.

“ఏముంది - పదిమందిలో ఔననిపించుకోవడమే” నంటాడు సుభాన్. కర్కోటకుల పెత్తందారీ తనమే గ్రామీణ వ్యవస్థ సర్వనాశనం కావడానికి ముఖ్య కారణం మనదేశంలో! “తను ఔననిపించుకోవాలి. తనని కాదనేవాడు ఎవడూ వుండకూడదు-” అధికారం చేతికొచ్చిన ప్రతివాడికి ఈ లక్షణం సహజంగా వుంటుంది. జగన్నాథరెడ్డి కర్కోటకులైన అధికారులకు ఒక ప్రతినిధి అంతే !

పదిమంది ‘బందగీ’ చుట్టూ చేరితే, ఇంకా వీడిపెత్తనం ఎలా సాగుతుంది వదినా... అందుకే బందగీ అడ్డు తొలగించాడని వివరించింది వీరారెడ్డి చెల్లెలు కమల.

బందగీ చాలా చిన్నవయసులోనే తిరుగులేని తీర్పులు చెప్పేవాడు. ఊరి తగాదాల నుంచి మొగుడూ పెళ్ళాల తగువుల దాకా, జనం తీర్పుల కోసం అతని దగ్గరకు వెళ్ళేవారట.

End of Preview.

Rest of the book can be read @
<http://kinige.com/book/Maa+Bhoomi>

* * *